

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: S. S., st. přísl. X
t. č. bytem X
zastoupen JUDr. Denisem Mitrovičem,
advokátem se sídlem Mírové náměstí 274, Týniště nad Orlicí 517 21
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2022, č. j. OAM-713/ZA-ZA10-ZA16-2022,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl tak, že se žalobci mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14 a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.
2. Z napadaného rozhodnutí vyplývá, že žalobce podal dne 28. 7. 2022 žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. K podané žádosti žalobce sdělil, že se narodil ve městě Savur na území Turecka, je kurdské národnosti, dorozumí se turecky a kurdsky.

Jeho náboženským přesvědčením je islám. Nikdy nebyl členem žádné politické strany nebo skupiny, ani nebyl politicky aktivní. Je svobodný a bezdětný. Naposledy žil ve městě Savur, v okrese Mardin. Do České republiky přicestoval nelegálně dne 28. 7. 2022. O mezinárodní ochranu požádal, protože má v Turecku ekonomické problémy.

3. Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl proveden dne 3. 8. 2022 za přítomnosti tlumočnicka tureckého jazyka. Žalobce uvedl, že celý život žil ve městě Savur, dokončil základní školu a pracoval na poli. Živil celou rodinu, protože rodiče ze zdravotních důvodů pracovat nemohou. V Turecku se snažil najít lépe placenou práci, aby uživil rodinu, ale v Istanbulu mu řekli, že ho nezaměstnají, protože je Kurd. Když už dostal nějakou nabídku práce, tak za nízký plat. Při hledání práce měl kvůli své kurdské národnosti ztížené podmínky. Bezpráví na Kurdech je podle žalobce pácháno po celém Turecku. Pokud na veřejnosti promluví kurdsky, jsou umlčováni a jedná se s nimi jako s méněcennými lidmi. Žalobce proto jako jediné východisko viděl odchod do Evropy. Jiné důvody pro odchod z vlasti, než problémy se získáním práce, neměl. Ve vlasti nebyl nikdy trestně stíhán, ani neměl žádné problémy se státními orgány nebo s policií.
4. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je špatná ekonomická situace v Turecku a legalizace pobytu na území ČR.
5. Správní orgán při posuzování žádosti žalobce vycházel z jeho výpovědi a informací ohledně politické a bezpečnostní situace v Turecku. Vycházel konkrétně ze Zprávy Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), Turecko – Přehled údajů o zemi za rok 2020, ze dne 25. 3. 2021, z Informace OAMP, Turecko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 8. 7. 2022, z Informace MZV, Turecko – Turečtí občané kurdského původu, ze dne 25. 11. 2020, a ze zprávy ČTK, Turecká inflace vystoupala téměř na 80 procent, je nevyšší od roku 1998, ze dne 3. 8. 2022.
6. Po seznámení s podklady rozhodnutí byla dne 5. 9. 2022 žalobci dána možnost se vyjádřit, čehož nevyužil.
7. Žalovaný neshledal důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. a) zákona o azylu, neboť žalobce neuvedl v průběhu řízení žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Důvody jeho žádosti o mezinárodní ochranu nijak nesouvisí s politikou.
8. Žalovaný dále neshledal důvod ani pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť nedospěl k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněný strach z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, nebo že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti. Žalobce uváděl, že ekonomická situace jeho rodiny v Turecku je špatná a že měl jako Kurd ztížené pracovní podmínky. Nedařilo se mu najít lépe placené zaměstnání ani v Istanbulu. Žalovaný na základě zpráv ze země původu konstatoval, že všichni obyvatelé Turecka jsou považováni za příslušníky jednotného tureckého národa. Platnou Ústavou je zaručena rovnost všech občanů a zákaz diskriminace. Kurdskou identitu neprozrazuje jméno, příjmení, vzhled či jazykový projev. Kurdové jsou nyní hojně zastoupeni např. i mezi známými osobnostmi. Kurdové mají obdobná práva jako ostatní občané, co se týče vzdělání, zaměstnání, bydlení i dalších

aspektů každodenního života. Pro Kurdy je tedy možnost důstojného života bez omezení či pronásledování. Z informací nevyplývá, že by byli Kurdové znevýhodňováni ve všech aspektech života. Žalobce neměl problémy se státními orgány, nikdy nebyl zadržen ani trestně stíhán. Žalobce nezmínil žádnou situaci, kdy by byl vystaven závažnému negativnímu jednání kvůli jeho národnosti, hovořil pouze o obecné situaci Kurdů v Turecku. Žalovaný proto neshledal žádnou okolnost, která by měla negativní vliv na žalobcův každodenní život, dosahující úrovně pronásledování.

9. Žalovaný dále konstatoval, že žalobce nesplňuje ani důvody pro udělení azylu dle § 13 zákona o azylu za účelem sloučení rodiny.
10. Dále žalovaný zkoumal, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení azylu z humanitárních důvodů dle § 14 zákona o azylu. Z výpovědí žalobce nevyplynul žádný zvláštního zřetele hodný důvod pro udělení azylu z humanitárních důvodů, přičemž žalovaný zkoumal rodinnou, sociální a ekonomickou situaci žalobce, přihlédl k jeho věku a zdravotnímu stavu.
11. Nakonec žalovaný zkoumal i to, zda žalobce splňuje důvody k udělení doplňkové ochrany. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobci nehrozí přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy. Trest smrti byl v Turecku zcela zrušen od roku 2004, žalovaný nenašel další rizikové faktory týkající se osoby žalobce, pro které by měl být po návratu do vlasti zadržen, trestán a mučen. Žalovaný ve výpovědích žalobce nenašel žádná vodítka, že by měl být žalobce po svém návratu do vlasti vystaven hrozbě nebezpečí nelidského nebo ponižujícího zacházení nebo trestání, či mučení. Kurdské etnikum není bez dalšího na území Turecka vystaveno vážné újmě. Žalobce neměl žádné závažné problémy se státními orgány ani se soukromými osobami. Nikdy nebyl zadržen ani stíhán. Žalobce nezmiňoval ani žádné obavy z vážné újmy v případě návratu do vlasti. Žalobci tedy nehrozí v případě návratu do vlasti přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu ustanovení § 14a odst. 1 a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Rovněž žalobci nehrozí vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního konfliktu, neboť v zemi původu žalobce neprobíhá ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k žadateli za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Žalobce sice pochází z města Savur na východu země, avšak toto město se nenachází bezprostřední blízkosti syrsko-tureckých hranic, ani v něm nedochází k aktivní vojenské činnosti a situace v něm je bezpečná. Vycestování žalobce do země původu nakonec nepředstavuje ani rozpor s mezinárodními závazky ČR podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu.
12. Žalovaný posléze neshledal, že by v ČR byla udělena doplňková ochrana některému z rodinných příslušníků žalobce, proto žalobci doplňkovou ochranu dle ustanovení § 14b zákona o azylu neudělil.
13. Z uvedených důvodů žalovaný neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejích forem, a proto žádost zamítl.

II. Žaloba

14. Žalobce namítal, že žalovaný nesprávně vyhodnotil důvody, pro které žalobce požadoval mezinárodní ochranu, při zjišťování skutkového stavu zajišťoval toliko důkazy svědčící

v neprospěch žalobce a nevykládal je ve vzájemné souvislosti, a vycházel při zjišťování skutkových okolností z neaktuálních důkazů.

15. Správní orgán při hodnocení tvrzení žalobce, že nemůže sehnat dobře placenou práci pro svůj původ, vyhodnotil jako prostý ekonomický důvod. Nevzal v potaz, že žalobce nemůže sehnat dobře placenou práci pro svůj kurdský původ a že Kurdové jsou při získávání práce diskriminováni. Žalovaný sám odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2007, sp. zn. 5 Azs 16/2004, kde se mj. uvádí, že porušování hospodářských práv nečiní z dané osoby uprchlíka, ledaže by ekonomická opatření mající nepříznivý dopad na životní úroveň příslušné osoby byla skrytě namířena proti určité národnosti. Z podání žalobce i ze všech ostatních okolností případu však plyne, že (ekonomická) práva žalobce jsou v Turecku systematicky a skrytě porušována.
16. Žalovaný nesprávně vyložil i shromážděné důkazy o právech menšin v Turecku a zcela účelově pominul obecně známé skutečnosti o diskriminaci kurdské menšiny a jejím pronásledování. Nevzal v potaz, že došlo k eskalaci protikurdských nálad v turecké společnosti. Nezkoumal ani nastalou geopolitickou situaci, kdy v důsledku války na Ukrajině a snížení přítomnosti Ruska a USA na území Sýrie, dochází ke zhoršení situace Kurdů jak v Sýrii, tak v Turecku. Správní orgán pominul i mezinárodně politickou stránku věci, kdy Turecko podmiňuje vstup Finska a Švédska do NATO právě vydáním konkrétních Kurdů, které tyto země považují za mezinárodně pronásledované a Turecko je považuje za teroristy. Žalovaný se měl tedy zaměřit na faktický stav práv Kurdů v Turecku s ohledem na aktuální informace o zemi původu.
17. Správní orgán informace o tom, že Kurdové nejsou v Turecku pronásledováni, čerpal z dokumentů starších 2 let a nesprávně uzavřel, že kurdská menšina v Turecku má srovnatelná práva s majoritní populací. Žalovaný však nedostatečně zjistil situaci v reálném čase a rezignoval na zjištění skutkového stavu.
18. S ohledem na výše uvedené proto žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

19. Žalovaný popřel oprávněnost žalobních námitek a nesouhlasil s nimi. Napadené rozhodnutí nepovažuje za nesprávné či nezákonné. Žalovaný zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí.
20. Při posuzování případu žalobce musel žalovaný vycházet ze zásady individuálního posuzování, ve svých úvahách je však omezen samotnými sděleními žadatele o azyl a následně může tato sdělení hodnotit na podkladu informací o zemi původu.
21. Žalobce netvrdil existenci obav z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Uvedl pouze, že finanční situace jeho rodiny je špatná, rodiče žalobce ze zdravotních důvodů nepracují. Žalobce dokončil v Turecku základní školu a pracoval na poli, čímž se snažil pokrýt základní potřeby jeho rodiny. Dále sdělil, že se pokusil najít si v Istanbulu lépe placenou práci, ale neúspěšně, z důvodu jeho kurdské národnosti. S Kurdy se v Turecku zachází jako s méněcennými lidmi. Žalovaný se proto zaměřil na obecnou situaci Kurdů v Turecku a vycházel z Informace MZV, Turecko – Turečtí občané kurdského původu z listopadu 2020. Informace MZV z listopadu 2020 je totožná, jako

informace z listopadu 2022. Informace z listopadu 2020 je tak podle žalovaného dostatečně aktuální. Z informací nevyplývá, že by Kurdové byli znevýhodňováni ve všech aspektech života. Žalobce ani nezmiňuje žádnou konkrétní situaci, kdy by byl vystaven závažnému negativnímu jednání kvůli jeho národnosti. Žalovaný neshledal žádnou okolnost, která by měla vliv na každodenní život žalobce a dosahovala úrovně pronásledování. Nad rámec žalovaný uvedl, že i v ČR osoby s nízkou kvalifikací dosahují nízkých mezd. Námitku žalovaný proto považuje za irelevantní ke zjištěnému skutkovému stavu. Žalovaný dále odkázal na aktuální judikaturu vztahující se k posouzení otázky pronásledování kurdské menšiny v Turecku.

22. Dále žalovaný uvedl, že žalobce dává do souvislosti svoji národnost a špatné pracovní podmínky a málo peněz, avšak neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by osvědčovaly, že překážkou k získání výnosnějšího zaměstnání byla právě jeho kurdská národnost, a nikoliv jeho základní vzdělání a dosavadní pracovní zkušenosti. Žalobce se přitom nepokusil v zemi původu o zvýšení kvalifikace, ani se nepokusil využít možností k uplatnění na trhu práce, popř. jiných možností v rámci sociálního systému. Žalobce navíc žil ve městě Savur v okrese Mardin, kde mezi dominantními etnickými skupinami jsou právě Kurdové, proto se žalovanému jeví jako nepravděpodobné, že by zde žalobce mohl být kvůli svému kurdskému původu vystaven každodenním ústrkům v práci, ve škole či jiných veřejných prostorách. I tento fakt podle žalovaného nasvědčuje spíše tomu, že se žalobce rozhodl opustit vlast zejména z ekonomických příčin.
23. Žalovaný shledává irelevantní i námitku o nedostatečně provedeném pohovoru. S žalobcem provedl pohovor dne 3. 8. 2022 za přítomnosti tlumočnicka tureckého jazyka. Žalobce dostal dostatečný prostor, aby vypověděl všechny skutečnosti, které ho vedly k podání žádosti o mezinárodní ochranu a předložil případné důkazy. To, že to žalobce neudělal, nelze klást k tíži žalovaného.
24. Žalovaný dále uvedl, že má povinnost zjistit skutkový stav pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení sdělil. Není úkolem správního orgánu předstírat důvody, pro které je mezinárodní ochrana obvykle poskytována. Žalovaný jako podklad pro rozhodnutí použil kromě žádosti a protokolu o pohovoru i širokou škálu informací o zemi původu. S veškerými těmito materiály měl žalobce možnost se seznámit a vyjádřit se k nim, což však neučinil.
25. Použité informace o zemi původu pak žalovaný považuje za dostatečné k objektivnímu posouzení situace žalobce. Informace jsou rovněž dostatečně aktuální, objektivní, z dohledatelných zdrojů a zahrnují celé spektrum tvrzeného příběhu. Obecné námitky vůči podkladům pro vydání rozhodnutí nejsou způsobilé zpochybnit správnost napadeného rozhodnutí.
26. K námitce situace kurdské menšiny v Turecku žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který dovodil, že nesnáze Kurdů v Turecku sice existují, ale bez dalšího nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, případně vážné újmy podle § 14a odst. 2. V zemi původu žalobce neměl potíže takového rázu a intenzity, aby je bylo možno považovat za azylově relevantní pronásledování.
27. K námitce, že nedostatečně posoudil možnost udělení doplňkové ochrany, žalovaný uvedl, že žalobce neuvedl v průběhu správního řízení žádnou ze skutečností, které by bylo možné podřadit vážné újmě ve smyslu § 14a zákona o azylu. Žalovaný neshledal, že by žalobci v zemi původu hrozila vážná újma. Ve výpovědích žalobce nenalezl žalovaný

nic, co by nasvědčovalo tomu, že by měl být žalobce v případě svého návratu do vlasti vystaven hrozbě mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Žalobce neměl ve vlasti žádné problémy s bezpečnostními či jinými státními orgány, nebyl trestně stíhán ani odsouzen. Žalobci v zemi původu nehrozí vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. V zemi neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k žalobci za vážnou újmu.

28. Žalovanému se pak vzhledem k tomu, že žalobce ve správním řízení předložil azylově nerelevantní skutečnosti, jeví jako snaha žalobce legalizovat jeho pobyt na území ČR, k čemž však neslouží zákon o azylu, ale zákon o pobytu cizinců. Azyl je specifickým důvodem pro povolení pobytu na území ČR. Důvody pro poskytnutí azylu jsou zákonem přesně vymezeny, jsou poměrně úzké a nepokrývají celou škálu porušení lidských práv.
29. Žalovaný se nedomnívá, že by v průběhu správního řízení porušil příslušná ustanovení správního řádu či zákona o azylu. Žalobce v průběhu správního řízení neuváděl žádné důvody, pro které lze udělit některou z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný proto navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

30. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), ve lhůtě stanovené v ustanovení § 32 odst. 1 zákona o azylu.
31. Soud ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání.
32. V souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání. Při posuzování věci měl přitom na zřeteli čl. 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), který zakotvuje povinnost členských států zajistit pro žadatele o mezinárodní ochranu účinný opravný prostředek. Dle odst. 3 tohoto ustanovení pak lze za účinný opravný prostředek považovat pouze takový prostředek, který zabezpečuje *„úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU[.]“* S ohledem na proměškání transpoziční lhůty ze strany českého zákonodárce se citované ustanovení procedurální směrnice vyznačuje (pro řízení zahájená na základě žádostí o mezinárodní ochranu podaných po 20. 7. 2015) vertikálním přímým účinkem a je povinností krajského soudu přihlížet v řízení i k případným novým skutečnostem, ačkoliv nemohly být žalovanému správnímu orgánu v době jeho rozhodování známy.
33. Krajský soud předně uvádí, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006 – 86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).

34. Krajský soud po individuálním posouzení případu žalobce dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
35. Žalobce zejména namítal, že žalovaný nesprávně vyhodnotil důvody, pro které žalobce požadoval mezinárodní ochranu. Žalovaný přitom za důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu považoval špatnou ekonomickou situaci žalobce v Turecku.
36. Krajský soud k této námitce v první řadě konstatuje, že žalobce v průběhu správního řízení netvrdil konkrétní důvody a konkrétní situace, na základě kterých by bylo možno jednoznačně usuzovat na to, že žalobce byl při získání zaměstnání systematicky diskriminován z důvodu jeho kurdské národnosti. Žalobce veškerá svá tvrzení uváděl pouze v obecné rovině, netvrdil žádné specifické okolnosti, které by v jeho konkrétním případě zvyšovaly riziko, že se obětí pronásledování stane právě on či že mu z tohoto důvodu hrozí nebezpečí vážné újmy. Ze zpráv ze země původu nelze jednoznačně uzavřít, že by docházelo k tak plošné diskriminaci kurdských obyvatel, jak tvrdí žalobce. Krajský soud uznává, že v Turecku dochází k porušování lidských práv Kurdů (zejména na jihovýchodě Turecka) nebo ke špatnému zacházení s příznivci prokurdské strany HDP a že Kurdové nemohou používat jazyk své menšiny ve vzdělávání nebo oblastech veřejného života. Sám žalobce však politickou aktivitu ani netvrdil, byl pouze voličem HDP. Před odjezdem z vlasti sice žil na jihovýchodě Turecka, avšak ani z toho nelze bez dalšího usuzovat na to, že by žalobce měl mít problémy s diskriminací při přijímání do zaměstnání. Rozhodně však ze zpráv o zemi původu neplyne, že by každý Kurd v Turecku čelil přiměřené pravděpodobnosti, že se právě kvůli své národnosti stane terčem pronásledování anebo že bude čelit reálnému nebezpečí vážné újmy. Toto riziko se týká spíše politicky aktivních jedinců, aktivně podporujících stranu HDP, nikoliv běžných občanů kurdského původu.
37. Pokud pak jde o problémy žalobce s nalezením lepšího zaměstnání, ty nelze obecně považovat za závažné porušení lidských práv, které by mohlo představovat pronásledování (viz definice pronásledování v § 2 odst. 4 zákona o azylu a čl. 9 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (dále též „kvalifikační směrnice“)). Pokud tedy žalovaný považoval za důvod pro podání žádosti o mezinárodní ochranu ekonomické problémy žalobce v zemi původu, pak soud považuje tento závěr za správný, neboť žalobce neuvedl konkrétní problémy, ze kterých by bylo možno usuzovat na diskriminaci na základě jeho kurdské národnosti, která by dosahovala intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, popř. by mu hrozilo riziko vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu.
38. Rovněž soud souhlasí s žalovaným v tom, že jeho úkolem není popisovat žadateli o mezinárodní ochranu důvody, pro které je obvykle mezinárodní ochrana poskytována (viz rozsudky ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Azs 26/2003 – 57, a ze dne 3. 8. 2011, č. j. 2 Azs 9/2011 – 47). Ministerstvo dalo žalobci dostatečný prostor k vysvětlení důvodů, pro které požádal o mezinárodní ochranu. Stěžovatel svou argumentaci doplnil až před krajským soudem. Během pohovoru nesdělil žádné konkrétnější informace, kvůli kterým by snad bylo třeba pohovor vést jiným směrem, uváděl pouze obecné informace o špatné situaci Kurdů v Turecku a o špatné ekonomické situaci své rodiny.

39. S tím souvisí i další námitka žalobce, která se týkala nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť se podle něj žalovaný dostatečně nezabýval situací kurdské menšiny v Turecku.
40. Ani tuto námitku nepovažoval krajský soud za důvodnou. Jak již soud uvedl výše, žalovaný se zabýval v průběhu správního řízení i v napadeném rozhodnutí i situací Kurdů v Turecku (viz Informace MZV, Turecko – Turečtí občané kurdského původu, ze dne 25. 11. 2020). Na základě této informace pak žalovaný dospěl k závěru, že nelze říct, že by příkoří, které mohou Kurdové v Turecku běžně zažívat, vždy dosahovalo intenzity pronásledování nebo vážné újmy.
41. Tento závěr podporuje i judikatura Nejvyššího správního soudu, který se v posledních letech opakovaně zabýval postavením kurdské menšiny v Turecku. Ačkoli dlouhodobě uznává, že Kurdové v Turecku skutečně čelí významným nesnázím, ty bez dalšího nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 nebo hrozby vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu (viz např. rozsudky ze dne 17. 1. 2019, č. j. 5 Azs 106/2018 – 30, ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 352/2018 – 46, či usnesení ze dne 18. 1. 2023, č. j. 10 Azs 246/2022 – 37, nebo ze dne 2. 3. 2023, č. j. 1 Azs 256/2022 – 29). Kurdská národnost tedy bez dalších specifických okolností, které by u konkrétního žadatele zvyšovaly riziko, že se on sám stane terčem pronásledování nebo vážné újmy, není důvodem pro udělení azylu ani doplňkové ochrany. Posouzení situace kurdské menšiny žalovaným proto krajský soud považuje za dostatečné. Námitka, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav ve vztahu k situaci kurdské menšiny v Turecku, proto není důvodná.
42. Nakonec žalobce namítal, že žalovaným použité informační materiály vztahující se k situaci v zemi původu žalobce byly neaktuální.
43. Podkladem pro vydání rozhodnutí žalovaného mají být dle ustanovení § 23c písm. c) zákona o azylu přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany občanem. Tyto informace o zemi původu musejí být v maximální možné míře 1) relevantní, 2) důvěryhodné a vyvážené, 3) aktuální a ověřené z různých zdrojů a 4) transparentní a dohledatelné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 – 81, č. 1825/2009 Sb. NSS). Zastaralá je taková zpráva, která *„obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace, již zpráva popisuje, je již zcela jiná. Pokud se podstatně změnila situace, může být zastaralá i zpráva stará pouhý týden, a pokud je situace stabilní, může být použitelná i zpráva stará několik let“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2020, č. j. 6 Azs 109/2019 – 74). Krajský soud též připomíná, že zodpovědný za náležité zjištění reálií o zemi původu je žalovaný (srov. například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2005, č. j. 5 Azs 116/2005 – 58, či ze dne 25. 4. 2019, č. j. 5 Azs 207/2017 – 36, nebo čl. 10 odst. 3 písm. b) procedurální směrnice).
44. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel ze Zprávy Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), Turecko – Přehled údajů o zemi za rok 2020, ze dne 25. 3. 2021, Informace OAMP, Turecko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 8. 7. 2022, Informace MZV, Turecko – Turečtí občané kurdského původu, ze dne 25. 11. 2020, a zprávy ČTK, Turecká inflace vystoupala téměř na 80 procent, je nevyšší od roku 1998, ze dne 3. 8. 2022.
45. S ohledem na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu ohledně kurdské menšiny v Turecku, kterou soud zmínil již výše, je však zřejmé, že situace v Turecku je

v tomto ohledu již po nějakou dobu stabilní. Zprávy použité žalovaným byly přiměřeně aktuální, když se vztahovaly k letům 2020 – 2022. Jak rovněž doložil žalovaný, Informace MZV, Turecko – Turečtí občané kurdského původu, ze dne 25. 11. 2020, se shoduje s aktuálnější Informací MZV, Turecko – Turečtí občané kurdského původu, ze dne 30. 9. 2022. Již jen z této skutečnosti je patrné, že se situace kurdské menšiny v Turecku v průběhu let 2021 a 2022 nijak zásadně nezměnila.

46. Žalobce v žalobě v této souvislosti pouze v obecné rovině poukázal na změnu situace v Turecku v souvislosti s válkou na Ukrajině, kterou rozpoutalo Rusko. Podle žalobce se situace Kurdů zhoršila. Žalobce však v tomto ohledu neodkázal na žádné konkrétní informace, které by jeho tvrzení dokládaly. Rozhodně nelze tvrdit, že by se jednalo o notorietu. Úkolem krajského soudu není dohledávat tyto informace místo žalobce. Za této situace nemůže žalovanému úspěšně vyčítat, že se situací kurdské menšiny nezabýval dostatečně.
47. V azylovém příběhu žalobce tedy nic nenasvědčuje tomu, že by v případě návratu do Turecka měl čelit pronásledování či hrozbě vážné újmy. Sice nelze vyloučit, že bude čelit jistým ústrkům nebo nevraživosti ze strany okolí. Žalovaný ovšem správně poukazuje na to, že diskriminace bez dalšího není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu příslušníku takové menšiny, pokud nedosahuje intenzity pronásledování. Aby v případě žalobce bylo možné mluvit o odůvodněném strachu z pronásledování či o hrozbě vážné újmy, musely by se v jeho azylovém příběhu objevit natolik významné skutečnosti, které by vedly k závěru, že by v případě návratu do vlasti s přiměřenou pravděpodobností čelil závažnému porušení jeho lidských práv, či obdobně neakceptovatelnému jednání. To se však v případě žalobce nezjistilo.

V. Závěr a náklady řízení

48. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud neshledal žádné vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle jeho názoru bylo rozhodnutí vydáno na základě náležitě zjištěného stavu věci, žalovaný rovněž odůvodnil, proč žalobci nelze udělit některou z forem mezinárodní ochrany, pochybení soud neshledal ani v případě opatření podkladů pro vydání rozhodnutí a jejich hodnocení. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
49. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, protože nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 29. srpna 2024

JUDr. Petr Polách v. r.
samosoudce